

[Stegger Nielsen.]

det blev her støttet ved første Behandling af de samme tre Partier. Vi ser ikke, at der siden da er sket nogen som helst Ændring i de Forhold, som Lovforslaget tager Sigte paa, vi mener, at Stillingen er uforandret; den samme Misère er til Stede med Hensyn til Avancement for Assistentklassen. Vi vil derfor fremdeles tro, at da tre Partier hidtil har vist Velvillie overfor Forslaget og faktisk har erkendt det rigtige i denne Betragtning, er dette Flertal fremdeles til Stede. Nu hørte jeg nok, at den højtærede Finalminister motiverede Tilbagetagelsen med, at Forslaget skulde overvejes i den Kommission, der skal forberede Revisionen af Lønningsloven til Foraaret, men her mener jeg, at naar der foreligger et saa isoleret Tilfælde som dette, naar det erkendes af et stor Flertal paa Rigsdagen, at der er et Misforhold til Stede, er det ikke det samme at henlægge Sagen til en Kommission som at skride til det eneste fornuftige: en Ændring af det bestaaende Forhold. Hertil tjener Lovforslaget, og jeg skal i Henhold til mine Udtalelser ved første Behandling anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag ved tredje Behandling.

Ch. Petersen: Efter at den høje Regering har besluttet at nedsætte en Lønningskommission, som skal behandle Avancementsforholdene for Statens Tjenestemænd, og den højtærede Finansminister netop med denne Motivering har taget Forslaget tilbage, skal jeg paa mit Partis Vegne erklære, at vi ikke ønsker at deltage i yderligere Forhandlinger om Forslaget eller at deltage i Afstemningen derom.

Ellinger: Det er jo ganske givet, at der i begge Rigsdagens Ting er Flertal for, at dette Lovforslag gennemføres, og det er derfor højst ejendommeligt at se, at en Minister ønsker at tage det tilbage, altsaa at gaa imod den Stemning, der er i begge Rigsdagens Afdelinger. Estrup var en ren Sinke i Sammenligning med den højtærede Finansminister. Det forekommer mig ogsaa at være en højst mærkelig Fremgangsmaade overfor de Radikale, hvis Ordfører ved Sagens første Behandling udtalte sig meget stærkt for Gennemførelsen af Forslaget i

den foreliggende Skikkelse og med Rette gjorde opmærksom paa, at det i Virkeligheden var et Spørgsmaal, der skrev sig fra 1924 og altsaa var 5 Aar gammelt, ligesom han pointerede, ganske i Tilslutning til hvad nogle af os andre havde udtalt, at sjældent er en Sag blevet grundigere undersøgt end denne. Saa henvises der nu til, at der skal finde en Lønrevision Sted. Men med fuldstændig Ret imødegik ogsaa den radikale Ordfører ved første Behandling denne Henvisning til Lønrevisionen, idet dette Spørgsmaal om en Lønrevision ogsaa blev nævnt under Sagens første Behandling. Der er intet nyt i — der maa det ærede Medlem, som nylig talte, være ganske fejl underrettet —, at der skal ske en Lønrevision, og at der, forud for at et Ministerium kan forelægge Forslag til en Lønrevision, maa gaa en Overvejelse i et Udvalg eller en Kommission, hvad man nu vil kalde det. Der er altsaa intet som helst kommet frem nu, som ikke var fremme ved Sagens første Behandling. Og, som sagt, med Rette blev den Betragtning, som her fremførtes om denne Lønrevision, imødegaaet ogsaa fra radikal Side. Den samme Taler fra radikal Side gjorde med Rette den Betragtning gældende, at Spørgsmaalet altid maa være, om der er et Grundlag, som gør det nødvendigt at foretage en saadan Forandring, som der her er Tale om, og det mener han, at der er nu. Forslaget, siger han tilmeld, kommer snarere for sent end for tidligt, og alle erkender nu Kravets Berettigelse. Jeg kan derfor ganske slutte mig til ham, naar han ender med at sige: Det er derfor sagligt og logisk rigtigt at gennemføre Forslaget. Der er intet passeret senere, som ikke gør det sagligt og logisk rigtigt at gennemføre Forslaget, og jeg vil da indtrængende haabe, at den højtærede Finansminister vil trække sin Modstand mod Forslaget tilbage. Den Omstændighed, at der kom et nyt Ministerium, har i og for sig intet med denne Sag at gøre. Dersom det var blevet et rent socialdemokratisk Ministerium, kan man jo være ganske sikker paa, at de Radikale i dette Øjeblik vilde indtage ganske den samme saglige Stilling, som de indtog for en Maanedes Tid eller halvanden siden. Thi Rigsdagens Medlemmer er jo kun bundet ved deres Overbevisning, og det var de Radikales Overbevisning, der førte dem frem til dette